

1. Potrivit reglementărilor în vigoare, pedepsele aplicabile persoanei fizice sunt sistematizate în:
  - a) doar pedepse principale;
  - b) pedepse principale și pedepse secundare;
  - c) pedepse principale, pedepse accesorii, pedepse complementare.

2. Potrivit art. 53 C. pen., pedepsele principale aplicabile persoanei fizice sunt:
  - a) pedepse privative de libertate; pedepse neprivative de libertate;
  - b) detențiunea pe viață; închisoarea; amenda;
  - c) pedeapsa cu moartea; detenția pe viață; închisoarea; zilele amendă; amenda.

3. Constituie pedepse principale aplicabile persoanei fizice:
  - a) detențiunea pe viață;
  - b) amenda de la 100 lei la 50.000 lei, stabilită prin sistemul zilelor-amendă;
  - c) interzicerea unor drepturi de la 1 la 10 ani.

4. Constituie pedepse aplicabile persoanei fizice:
  - a) avertismentul, cu caracter de pedeapsă principală;
  - b) închisoarea de la 15 zile la 30 de ani;
  - c) afișarea sau difuzarea hotărârii de condamnare, cu caracter de pedeapsă accesorie.

5. Detențiunea pe viață constă în:
  - a) privarea de libertate pe durată determinată;
  - b) privarea de libertate pe durată nedeterminată;
  - c) privarea de libertate pe tot restul vieții.

6. Pedeapsa detențiunii pe viață se execută:
  - a) în locuri anume destinate, denumite penitenciare;
  - b) în regim de maximă siguranță;
  - c) în regim închis.

7. Regimul de maximă siguranță nu se aplică următoarelor persoane condamnate:
  - a) care au împlinit vârsta de 65 de ani;
  - b) femeilor însărcinate sau care au în îngrijire un copil în vârstă de până la un an;
  - c) persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, precum și celor cu afecțiuni locomotorii grave.

8. Constituie reguli generale ale executării pedepselor privative de libertate:
  - a) toate mijloacele folosite în cadrul regimului executării pedepselor privative de libertate trebuie să contribuie la reintegrarea în societate a celor condamnați și la stimularea săvârșirii de noi infracțiuni de către aceștia;
  - b) regimurile de executare a pedepselor privative de libertate sunt bazate pe sistemele progresiv și regresiv, persoanele condamnate trecând dintr-un regim în altul, în condițiile prevăzute de legea privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate;
  - c) regimurile de executare a pedepselor privative de libertate asigură respectarea și protejarea vieții, sănătății și demnității persoanelor condamnate, a drepturilor și libertăților acestora, fără să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească persoana condamnată.

9. Pedeapsa detențiunii pe viață nu se aplică:
  - a) persoanelor care au împlinit vârsta de 65 de ani la data pronunțării hotărârii de condamnare;
  - b) persoanelor care au împlinit vârsta de 60 de ani la data pronunțării hotărârii de condamnare;
  - c) condamnaților trecuți de 60 de ani pentru bărbați și 55 de ani pentru femei.

10. Pedeapsa detențiunii pe viață se poate aplica:
  - a) infractorului minor;
  - b) dacă infractorul, la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, a împlinit 60 de ani;
  - c) dacă infractorul, la data pronunțării hotărârii de condamnare, a împlinit 60 de ani.

11. Când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa detențiunii pe viață, minorului infractor i se aplică pedeapsa cu închisoarea:
  - a) de 15 ani;
  - b) de la 5 la 20 de ani;

c) de la 10 la 25 de ani.

12. În anumite condiții, pedeapsa detențiunii pe viață poate fi înlocuită cu:

a) pedeapsa închisorii pe timp de 25 de ani și pedeapsa interzicerii unor drepturi de la 1 la 10 ani;

b) pedeapsa închisorii pe timp de 30 de ani și pedeapsa interzicerii unor drepturi de la 1 la 5 ani;

c) pedeapsa închisorii pe timp de 30 de ani și pedeapsa interzicerii unor drepturi pe durata ei maximă.

13. În cazul în care cel condamnat la pedeapsa detențiunii pe viață a împlinit vârsta de 60 de ani în timpul executării pedepsei, detențiunea pe viață se înlocuiește cu închisoarea pe timp de:

a) 20 de ani;

b) 25 de ani;

c) 30 de ani.

14. Pedeapsa detențiunii pe viață:

a) este prevăzută întotdeauna alternativ cu pedeapsa închisorii;

b) nu poate fi prevăzută alternativ cu pedeapsa amenzii;

c) nu poate fi aplicată inculpatului cu vârsta de 70 de ani.

15. În cazul condamnării unei persoane la pedeapsa detențiunii pe viață:

a) nu poate fi aplicată pedeapsa complementară a interzicerii unor drepturi;

b) nu se pot aplica măsuri de siguranță;

c) în anumite condiții, se poate dispune liberarea condiționată.

16. Detențiunea pe viață nu se aplică:

a) celui care, la data pronunțării hotărârii de condamnare, a împlinit vârsta de 55 de ani;

b) persoanei care a comis o tentativă la o infracțiune pedepsită cu detențiunea pe viață;

c) infracțiunilor comise de minori.

17. Limitele generale (minime și maxime) ale pedepsei închisorii sunt cuprinse între:

a) 1 lună - 25 ani;

b) 29 zile - 25 ani;

c) 15 zile - 30 ani.

18. Pedeapsa închisorii se poate executa în următoarele regimuri:

a) regimul de maximă siguranță; regimul închis; regimul semideschis; regimul deschis;

b) regimul închis; regimul semideschis; regimul deschis;

c) regimul liber.

19. Închisoarea constă în:

a) lipsirea condamnatului de libertate prin plasarea lui într-un mediu închis;

b) privarea de libertate pe durată determinată;

c) privarea de libertate pe durată nedeterminată.

20. Pot presta muncă și pot desfășura activități în interiorul penitenciarului persoanele condamnate care execută pedeapsa:

a) numai în regim de maximă siguranță;

b) cu excepția femeilor condamnate care sunt însărcinate, a celor care au născut în perioada executării pedepsei privative de libertate și au în îngrijire copii în vârstă de până la un an;

c) bazată pe sistemele progresiv și regresiv.

21. Veniturile realizate de persoana condamnată pentru munca prestată:

a) constituie venituri salariale și se impozitează potrivit prevederilor legale care reglementează impunerea veniturilor realizate de persoanele fizice;

b) nu pot fi mai mici decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în raport cu programul de muncă;

c) se încasează de către administrația penitenciarului în care se află persoana condamnată, astfel încât, un procent de 40% îi revine administrației penitenciarului, iar 60% revine persoanei condamnate.

22. Pot presta muncă numai la cerere:
a) persoanele condamnate care au împlinit vârsta de 60 de ani pentru bărbați și 55 de ani pentru femei;

- b) persoanele condamnate care au împlinit vârsta de 65 de ani, în toate cazurile;
- c) femeile condamnate care sunt însărcinate.

23. Regimul închis se aplică inițial persoanelor condamnate la pedeapsa închisorii:

- a) de cel mult un an;
- b) mai mare de un an, dar care nu depășește 3 ani;
- c) mai mare de 3 ani, dar care nu depășește 13 ani.

24. Amenda, pedeapsă principală:

- a) constă în suma de bani pe care condamnatul este obligat să o plătească statului;
- b) este aplicabilă și persoanei juridice;
- c) se încadrează între următoarele limite: 300 lei la 200.000 lei.

25. Quantumul amenzii se stabilește:

- a) prin sistemul zilelor-amendă;
- b) ținând seama de situația materială a condamnatului și de obligațiile legale ale condamnatului față de persoanele aflate în întreținerea sa;
- c) în funcție de valoarea folosului patrimonial obținut sau urmărit, în anumite cazuri.

26. Amenda penală poate fi aplicată:

- a) fie singură;
- b) fie în cumul cu pedeapsa închisorii;
- c) numai când este prevăzută în norma de incriminare, alternativ cu închisoarea.

27. Au valoare de adevăr afirmațiile:

- a) Codul penal stabilește în materia pedepsei amenzii limitele speciale ale zilelor-amendă raportate la norma de incriminare;
- b) suma corespunzătoare unei zile-amendă, cuprinsă între 10 lei și 500 lei, se înmulțește cu numărul zilelor-amendă, care este cuprins între 30 de zile și 400 de zile;
- c) dacă instanța optează pentru aplicarea pedepsei amenzii cumulativ cu pedeapsa închisorii, limitele speciale ale zilelor-amendă prevăzute în art. 61 alin. (4) lit. b) și lit. c) se determină prin raportare la pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită.

28. Limitele speciale ale zilelor-amendă sunt cuprinse între:

- a) 60 și 180 de zile-amendă, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa amenzii de cel mult 400 de zile;
- b) 120 și 240 de zile-amendă, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită numai pedeapsa amenzii;
- c) 180 și 300 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii mai mare de 2 ani.

29. Limitele speciale ale zilelor-amendă sunt cuprinse între:

- a) 60 și 180 de zile-amendă, când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită numai pedeapsa amenzii;
- b) 120 și 240 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii de cel mult 2 ani;
- c) 180 și 300 de zile-amendă, când legea prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii mai mare de 2 ani.

30. Limitele speciale ale zilelor-amendă, când legea prevede pedeapsa amenzii alternativ cu pedeapsa închisorii de cel mult 2 ani, sunt:

- a) 180 și 300 de zile-amendă;
- b) 120 și 240 de zile-amendă;
- c) 60 și 180 de zile-amendă.

31. Amenda se poate cumula cu pedeapsa închisorii:

- a) întotdeauna, când legea prevede pedeapsa închisorii de până la 5 ani;
- b) dacă prin infracțiunea săvârșită s-a urmărit obținerea unui folos patrimonial;
- c) ținând seama de valoarea câștigului nerealizat.

32. Amenda penală se poate achita:

- a) integral, în termen de 3 luni de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare;
- b) eșalonat, în rate lunare, pe o perioadă ce nu poate depăși 2 ani, dacă persoana condamnată se află în imposibilitate de a o achita integral;
- c) obligatoriu în termen de 15 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

33. Pedeapsa amenzii aplicabile persoanei fizice se poate înlocui cu:

- a) prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității, când se constată că neexecutarea nu este imputabilă condamnatului și acesta își dă consimțământul;
- b) pedeapsa închisorii, când se constată că neexecutarea nu este imputabilă condamnatului și acesta nu își dă consimțământul la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității sau când se constată neexecutarea cu rea-credință a amenzii;
- c) arestul la domiciliu.

34. În cazul înlocuirii pedepsei amenzii, unei zile-amendă îi corespunde:

- a) o zi de închisoare;
- b) o luna de închisoare;
- c) o zi de muncă în folosul comunității.

35. Instanța înlocuiește zilele-amendă neexecutate prin muncă în folosul comunității cu un număr corespunzător de zile cu închisoare, dacă:

- a) persoana condamnată nu execută obligația de muncă în folosul comunității în condițiile stabilite de instanță;
- b) persoana condamnată săvârșește o nouă infracțiune descoperită înainte de executarea integrală a obligației de muncă în folosul comunității;
- c) persoana condamnată își dă consimțământul la prestarea unei munci neremunerate în folosul comunității.